

003 Nazwisko BŁAŻEJOWSKI Imiona Bronisław lat życia 68

004 Pseudonim

006 z domu Rodzice

008 Data urodzenia Miejscowość

010 Data śmierci 10.1991 Miejscowość Sydney, Australia

012 Pogrzeb/Spopielenie Adres Cmentarza

..... Nr. grobu

026 Źródła: Nekrolog

..... Ankieta

..... Lista Stowarzyszenia

..... Grodziska

..... Suchecitz

Inne "Związek Kadetów" nr 71/1992

- 029 Wyznanie
- 030 Jednostka wojskowa
- 032 Rodzaj wojska Polskie Siły Zbrojne na Zachodzie
- 033 Stopień wojskowy żołnierz, wychow. KK Lwów
- 034 Odznaczenie
- 036 Zawód dr medycyny
- 038 Tytuły naukowe
- 042 Instytucje
- 044 Obozy
- 046 Słowo kluczowe

Karta Rejestracyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

Październik - Bronisław BŁAŻEJOWSKI - wychow. KK Lwów - żołnierz
1991 Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie - dr. med.
Zwiazek Kadetów zmarł nagle w Sydney - Australia - w wieku 68 lat.
nr 71/1992

Zwiazek Lwowski Kadetów Nr 71, 1992
Wiadomość od Kpt. M. Konopińskiego, abs. K. K. Pawicz

- :: Polska 1939
- :: Francja 1939-40
- :: Wielka Brytania 1940-46
- :: Związek Radziecki, Błiski Wschód i Włochy 1941-46
- :: US Army Air Forces 1943-45
- :: Front wschodni 1943-45
- :: Wojenne relacje lotników
- :: Życiorysy lotników polskich
- :: Loty bojowe i operacyjne
- :: Cmentarze wojenne
- :: Szkoła Podchorążych Lotnictwa 1928-39
- :: „Lista Bajana”
- :: „Lista Krzystka”
- :: Pozostałe artykuły i galerie
- :: Podziękowania i źródła
- :: Księga gości (dopisz się!)
- :: O stronie/kontakt
- :: Linki

Bronisław Błażejowski

Bronisław Aleksander Błażejowski urodził się 1 listopada 1923 r. w Bydgoszczy (rodzice Aleksander - prawnik i dziennikarz - oraz Stanisława z domu Tomaszewska, oboje będący potomkami szlacheckich rodzin). Dorastał we Lwowie - po ukończeniu katolickiej szkoły powszechnej św. Józefa wstąpił do tamtejszego Korpusu Kadetów nr 1. W lipcu 1939 r. zdał małą maturę, kontynuację jego nauki przerwał wybuch wojny.

Po przegranej kampanii wrześniowej Lwów, w którym mieszkał i uczył się, znalazł się pod radziecką okupacją. Na początku kwietnia 1940 r. NKWD aresztowało jego ojca, a kilkanaście dni potem, 17 kwietnia, niespełna 17-letni Błażejowski z matką i 90-letnim dziadkiem zostali wyrzuceni z domu i deportowani w głąb Związku Radzieckiego, do Semipalatyńska w północno-wschodnim Kazachstanie. Chłopak został zatrudniony przy niewolniczym wydobyciu marmuru, zaś jego matkę zmuszono do pracy na roli w charakterze traktorzystki. W takich skrajnie trudnych warunkach mimo wycieńczenia i chorób (awitaminozą i szkorbut) udało mu się przeżyć kilkanaście miesięcy. Wolność odzyskał po podpisaniu 30 lipca 1941 r. układy Sikorski-Majski. Na mocy obejmującej Polaków amnestii został zwolniony i zgłosił się do formującej się pod dowództwem gen. Władysława Andersa Armii Polskiej w ZSRR. 26 września 1941 r. wcielony został do 6 Dywizji Piechoty w Tockoje. Wraz z nią pozostał na terenie Kazachstanu do stycznia 1942 r., kiedy dywizję przerzucono do Kermine w Uzbekistanie. Po zapadnięciu decyzji o ewakuacji do Persji w sierpniu 1942 r. został przerzucony do Krasnowodsk nad Morzem Kaspijskim, skąd 15 sierpnia odpłynął do

Pahlewi. W drugiej połowie 1942 r. na Błiskim Wschodzie ukończył szkołę podchorążych, a w kwietniu 1943 r. w odpowiedzi na ochotniczy zaciąg do lotnictwa zgłosił swą kandydaturę i po pomyślnym przejściu badań lekarskich został zakwalifikowany.

Błażejowski do Wielkiej Brytanii został przetransportowany drogą morską, płynąc przez Ocean Indyjski i Atlantyk dookoła Afryki. 16 sierpnia 1943 r. jako szeregowy bez specjalności (tzw. aircrafthand) został przydzielony do polskiej szkoły pilotażu podstawowego 16 SFTS na stacji RAF Newton. Do jego obowiązków należało wykonywanie różnego rodzaju czynności niewymagających specjalnych kwalifikacji. Wkrótce został jednak zakwalifikowany do personelu latającego, w związku z czym 11 października 1943 r. przeniesiono go do jednostki naziemnego szkolenia załóg latających ACTC w Hucknall, gdzie rozpoczął teoretyczne szkolenie. Po jego ukończeniu 19 lutego 1944 r. skierowany został do innego ośrodka, skrzydła szkolenia wstępnego 12 ITW w Brighton, gdzie kontynuował naukę przepisów obowiązujących w RAF oraz teorii lotnictwa (do przedmiotów tam wykładanych należały m.in. rozpoznawanie samolotów, uzbrojenie, silniki, meteorologia, nawigacja, podstawy teorii lotu oraz alfabet Morse'a). Po ukończeniu tego kursu w połowie sierpnia 1944 r. został wytypowany do dalszego szkolenia na nawigatora, w związku z czym drogą morską wysłano go do Kanady. Początkowo przebywał w bazie lotniczej w Moncton, a kurs nawigatorów rozpoczął dopiero 6 listopada 1944 r. w szkole 1 AOS w Malton.

Wieczorem 13 stycznia 1945 r. jako uczeń Błażejowski wystartował do treningowego lotu nawigacyjnego w załodze: pilot Jim Hinde, radiotelegrafista Sgt Al Brown oraz uczeń nawigator st. szer. Ludwik Komreich (Polak). Z powodu skrajnie trudnych warunków atmosferycznych (szalejąca burza śnieżna), uniemożliwiających odnalezienie własnego lotniska, oraz kończącego się paliwa, pilot nakazał załodze opuścić samolot na spadochronie. Błażejowski bezpiecznie wylądował i powrócił do swojej bazy lotniczej, jednakże dwa dni później na skutek odmrożeń trafił do szpitala, w którym pozostał do 22 lutego. Po jego opuszczeniu powrócił do 1 AOS i 3 kwietnia 1945 r. ukończył rozpoczęty wcześniej kurs, otrzymując odznakę nawigatora.

22 kwietnia 1945 r. drogą morską powrócił do Wielkiej Brytanii. Z powodu zakończenia wojny nie otrzymał przydziału do dalszego szkolenia bojowego do jednostki OTU. Trafił do ośrodka zbornego personelu, potem miał krótki przydział do sztabu 50 Grupy Training Command. 27 lipca 1945 r. przydzielony został do skrzydła szkolenia personelu latającego ACTW w Morecambe, a 15 listopada 1945 r. do polskiej szkoły pilotażu podstawowego 16 SFTS w Newton i pozostał tam do 16 grudnia 1946 r. (brak informacji, w jakim charakterze przebywał w Morecambe i Newton). Po rozwiązaniu polskiego lotnictwa w styczniu 1947 r. wstąpił do Polskiego Korpusu Przysposobienia i Rozmieszczenia i postanowił pozostać na emigracji. Zdemobilizował się w polskim stopniu plutonowego podchorążego i brytyjskim Flight Sergeanta. Za wojenną służbę w lotnictwie odznaczony został medalami pamiątkowymi.

9 grudnia 1947 r. na pokładzie statku "Asturias" wyruszył do Australii, dopływając do portu Fremantle. W styczniu 1948 r. w ramach dwuletniego kontraktu z australijskim rządem został zatrudniony w Hydro-Electric Commission (Komisji Hydroelektrycznej). Do grudnia 1948 r. pracował jako cieśla w buszu na Tasmanii, a następnie - od stycznia 1949 r. do lutego 1950 r. - w miejscowości Woomera. W marcu 1950 r. osiedlił się w Sydney, w tym samym roku rozpoczął studia medyczne na University of Sydney. Ukończył je w marcu 1956 r., podejmując staż lekarski w szpitalu Royal South Sydney Hospital. Potem pracował jako lekarz pierwszego kontaktu w Merrylands (przedmieście Sydney). Po paru latach postanowił przekwalifikować się i w latach 1962-1963 pracował jako anestezjolog w szpitalu Prince Henry Hospital, a w 1964 r. formalnie uzyskał specjalizację. Od sierpnia tego roku prowadził w Sydney własny gabinet, a w latach 1968-69 dodatkowo pracował w dziecięcym szpitalu Royal Alexandra Hospital, potem także w kilku innych, położonych na zachodnich przedmieściach Sydney. Asystował różnym lekarzom, jednakże w centrum jego zainteresowań leżała anestezjologia położnicza. Na wcześniejszą emeryturę przeszedł w 1987 r. z powodu pogarszającego się stanu zdrowia (przebył kilka zawałów).

Bronisław Błażejowski zmarł 4 października 1991 r., na krótko przed swymi 68 urodzinami. Po kremacji jego prochy zostały złożone na cmentarzu Northern Suburbs Cemetery w Sydney.

Louise Błażejowska, Wojciech Zmyślony

Źródła:

fotografia ze zbiorów pani Louise Błażejowskiej
materiały otrzymane dzięki uprzejmości pani Louise Błażejowskiej
dokumenty z Instytutu Polskiego i Muzeum Sikorskiego w Londynie

:: wstecz